

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не вовесть милости і віри не вовесть, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня для крім неділь і руских свята о год. 6-й пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсманна.
Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні доносеня по 15 кр. від стрічки.

Голоси преси про руску сецесию.

Згадуючи про статю поміщену в Reichswehr про exodus руских послів (яку ми подали в перекладі), краківський Czas допускає ся умисного крутіства. Каже іменно, що нагадуючи про язикове внесенє п. Вахнянина, дописуватель промовчує про відносини язиків краєвих в урядованю. Ні добродію з Czas-у, не промовчано нічого, а сконстатовано факт, що розпорядженя що-до урядованя рускою мовою в значній части не виконують ся. Дальше вмавляє Czas, будьтоби дописуватель сказав, що Рада шкільна мусіла цофнути справоздане о украєвленю школи в Бялій, тимчасом Reichswehr виразно каже, що за впливом шкільної комісії соймової виділ краєвий цофнув се внесенє.

Крутить Czas, мовби то дописуватель Reichswehr жалував, що введено рускі гімназії в Коломиї і Тернополи, бо був би більший повід до сецесії. Ні! там сказано, що треба було вимусити активованє тих гімназій в телеграфічній дорозі, значить, хоч ніби то дає ся які уступки, то все неширо і треба переведенє ухвалених резолюцій вимупувати.

Дивує ся Czas, що дописуватель Reichswehr wyciągnął z zapomnienia wniosek p. Барвіньського про рішничі спілки і додає, що існуючі закони досить дають свободи і можности до засновуваня таких спілок. А чогож міністерство вносить таку предлогу в радї державній, якби она була злишна?!

Тай замітку редакції Reichswehr пе-

рекрутив Czas і торочить, що допись є сторонничча, коли тимчасом редакция Reichswehr каже, що голос сей походячий з табору сторонництва руского дає ясний погляд на ті відносини, які споводували сецесию, хоч редакция не солідаризує ся з дописувателем.

Оттак старенький Czas забуває на приповідку:

крути-верти — тра умерти!

Совісне і правдиве представленє справи виходу руских послів з сойму подає Information з посольских кругів. Сам стиль і наведені факти доказують, що автор сеї дописи, є хто иньший, чим дописуватель Reichswehr, а мимо сего обі статі є зовсім згідні і дивно доповнюють себе. Се нехай стане доказом для Czasu та других польских часописий, що мотиви, які спонукали руских послів до сецесії були щиро відчуті і зріло обдумані.

Вихід руских послів — пише Information — з галицького сойму (8. липня) був вповні оправданим. Неуправильнені національні відносини в краю були властивою причиною сего, що склало ся. Найблизшою спонуккою до виходу було се, що польска, соймова більшість з легким серцем перейшла до денного порядку над внесенєм руских послів, щоби в Станиславові отворити ступнею руску гімназю. А діяло ся се ось як: Вже переднослідної сесії краєвого сойму виїс був теперішній митрополит, граф Шептицкий, петицию станиславських Русинів за устроєнем згаданої гімназії. Сойм рішив тоді — після д'якого опору — сю петицию передати краєвому виділови з порученєм: Щоби він, після вислуханя станиславського, повітового представительства та в порозуміню з

ц. к. шкільною радою краєвою, станув перед палатою в слідуючій сесії з позитивним внесенєм.

Виділ повітовий в Станиславові завзвано ad hoc минулого року чотири рази і чотири рази він був неспосібним до ухвали (!!), Панове члени автономічного представительства станиславського повіта робили обструкцію — сказавши прямо; від краєвої ради шкільної навіть не домагано ся справозданя в сій справі. Балакано лише, що для устроєня нової рускої гімназії в Станиславові Русини не мають відповідних учительских сил, хотяй краєва рада шкільна була би в милім положеню подати, що 45 іспитованих професорів та учителів і 18 суплентуючих учителів — самих Русинів — в шкільнім році 1899/900 були занятими по численних польских гімназиях в Галичині.

Краєвий виділ не здав жадного справозданя про сю справу підчас теперішньої соймової сесії та не предложив жадного позитивного внесенє. Се спонукало руских послів, виступити перед палату зі свіжким внесенєм за урядженє рускої гімназії. Єго доставив іменн Барвіньський дня 18. червня (другого дня після отвореня соймової сесії), а вже 20. червня передано се внесенє шкільній комісії. З сим днем зачинають ся страсти. Комісія установляє дня 20. червня вибрати задля сеї справи субкомітет з пяти членів, який складає ся з послів: графа Дідушицкого, ексц. Залеского, Целецкого, Майса і Вахнянина. Субкомітет уконституоває ся дня 21. червня і вибрав своїм головою гр. Дідушицкого. Від 21. до 26. червня залишив гр. Дідушицкий скликати субкомітет без всякої причини. Дня 26. червня зібрала ся повна, шкільна ко-

Наталь Вахнянин.

Отець Александр.

(Билиця з недавних часів).

(Конець).

Самчасом і надійшла фатальна «громничча». Перемишль заройв ся балевами гістьми місцевими і посторонними. З вікон нашої семінарії могли ми вигідно придивляти ся всім приїзним, неваче різнобарвним камінчикам в калейдоскопі. Сентиментальний Йосиф сидів при вікні від самого досвіту. Він сподівав ся приїзду своєї судженої з сандецких гір, мив ся, вичісував ся, розвішував свою чорну одіж, чистив свої «штайфи» і від часу до часу заводив пісню:

«Сонце низенько, вечер близенько,
Вийди до мене, мов серденько!»

Баль мав відбути ся в гостиниці під «Провидінем». Велику салю пристроєно чатинними вінками, прибрано зеркалами, лямпіонами, а в недостатку оранжерних цвєтів — олеандрами.

Дубовеньский, розуміє ся, відрик ся балю, але зате сентиментальний Йосиф не міг діждати ся вечєра. Ще перед осьмою годиною поспішили ми під «Провидінем».

Гості сходили ся поволеньки: світ жіночий, по тогдїшній моді, весь в широкх крино-

лінах, декольтований, вичублений. Ми з Йосифом приглядали ся всім і всему з великою цікавостю. Признаю ся, я вперше в житю був тоді на так званім «публичнім» балю, а тільки красних личок, як тих ясних зірок посеред тихої літньої ночі, я не бачив із роду. Шум легких, білих, тюлевих уборів панночок і любє щєбетанє їх коралєвих усточок наводили на мене рід якоїсь солодкої омани. «Так, мусить, виглядає семей рай великого пророка!» подумав я в душі і вже готовив ся підступити до якої принадної красавички, щоби при першім відгомні музики завести в нею дрібної коломийки коли в тім печаянно хтось із-за плечей друлив мене досить сильно рукою. Я оглянув ся.

— Дубовеньский є? — спитав мене о. Александр, держачи під рамя свою Кордульку.

— Нема, він... він трохи не сній... здає ся, нежит, чи фебра — відповідав я досить stacatto.

— А з кимже буду я танцювати? — перебила Кордулька стрівоженим голосом.

— Єсть зі мною другий шитомиць, от і він! Маю честь представити: Йосиф Трубка, богослов четвертого року епархії перемискої...

Сентиментальний Йосиф уклонив ся дуже прилично.

— Трубка... Трубка?... Чи не з сандецких гір? — питав о. Александр.

— Так єсть — відвітнв Йосиф.

— Таж старого Трубку знав я як мою табакерку! — продовжав о. Александр: — високий, чорнявий... булисьмо разом в семінарії... він був

дуктором чи лямполізом... Дуже тішу ся твоім знакомством!... О. Александр розцілював Йосифа на оба боки.

— Я був також лямполізом — похвалив ся Йосиф.

— Тим красше! Но, но, яке щастє!... Трубка, тямлю добре!... високий, чорнявий — не переставав о. Александр. — Позволиш, представлю тобі: моя донька, Кордулька.

Йосиф розклонив ся ще низше, ще приличнійше.

— Може не мавш шари, то танцюй з моєю донькою — предложив о. Александр новому своєму знакомому.

— Як найрадше! — прощєбетав Йосиф на силу і взяв Кордульку під рамя.

Самчасом ми з о. Александром винесли ся до буфету.

— Щож стало ся з Дубовеньским? — спитав знов о. Александр.

— Загнівав ся на смерть!

— Я так і думав, він писав до мене...

— Можу знати зміст єго листу?

— Відслав десятку з короткою припискою: «Не здриш антикара шайдвассером!»

— Розумно зробив — подумав я в душі — хліб за хліб!

— А Трубка вільний ще? Може би з ним зробити інтерєс? Як думавш? — цікавив ся дальше о. Александр.

— Пробуйте.

— При охоті, при вині піде легше. При-

місія задля вислухання справоздання ц. к. крайової ради шкільної про стан середніх шкіл в Галичині, як і задля уложеня відповідних резолюцій. Між иньшими ухвалено також одну резолюцію, яка звучала: *Взиває ся ц. к. крайову раду шкільну, вже в найближшій часі бодай в шести місцевостях оснувати гімназії з польським викладовим язиком.* Внесенє руского посла Вахнянина, яке звучало: *взиває ся правительство, в найкоротшим часі оснувати також поступено одну руску гімназію в Станиславові — відкинено одногласно.*

Від 26. до 30. червня занехав знов гр. Дідушицький скликати згаданий субкомітет. Се умисне *reccatum omissionis* спонукало посла Барвіньского дня 1. липня в повній палаті звернути ся з інтерпеляцією до презеса шкільної комісії та спитати его, чому підчас минулих 10 днів субкомітет не приступив до мериторичного полагодження его внесеня? Князь Чарторийський, як презес шкільної комісії, подав заяву дня 1. липня, що граф Дідушицький прирік ему, скликати субкомітет задля внесеня Барвіньского на день 2. липня. Замість 2. скликано субкомітет 3. липня і він рішив трема голосами против одного, цілу справу звернути назад до повної шкільної комісії, немов то в сій ціли, щоби віцепрезидент крайової ради шкільної мав нагоду, висказати в сій згляді свою гадку. Від 4. липня стояло внесенє Барвіньского на дневнім порядку повної, шкільної комісії, там западали ухвали у всяких можливих напрямках і питаннях, але як лише внесенє Барвіньского мало прийти під наради, сейчас декомплетовано комісію. Але що більше! Коли одного гарного дня комісія зібрала ся в повнім числі, щоби повзяти ухвали, заявив гр. Дідушицький, що він лише тоді прийме до відомости справозданє крайової ради шкільної про внесенє Барвіньского, коли всі члени комісії будуть присутні. Сю забавку в сліпу бабку протягнуто пильно і консеквентно аж до понеділка 8. липня, котрого дня на ранішнім засіданю сойму отворено вже дебату над бюджетом.

Тоді остав ся руским послам лише одинокий вихід, покинути салю нарад крайового сойму.

Що внесенє Барвіньского було зовсім усправедливленим, нехай докажуть числа, які посол Вахнянин, в своїй бесіді з дня 4. липня, подав до відомости палати. По-

ляки мають в Галичині 31 державних гімназій для 12.000 учеників, Русини мають лише три повні гімназії у Львові, Перемішлі і Коломиї, та три паралельні класи в Тернополі для 3164 руских гімназіястів. У згаданих чотирох заведенях виносить фреквенція 1371 учеників; 1793 руских учеників є примушеними побирати науку в середніх школах на польській мові.

Скарбківська фундація против гуцулів в Жабю.

(Дальше).

Скарбківська фундація відбила у деяких гуцулів ґрунти ще перед 18 літами і уживає їх, а гуцули мають від тих ґрунтів податки з додатками платити. Суд мав дозволити ті ґрунти віддати, за що, розумієсь, треба кошти платити. І так суд в Жабю з 13. цвітня 1900 до чч. E 304/00II, E 309/00II, і E 314/00II дозволив віддати від Остафія false Юрія Філіпчука пар. ч. 6096/3, від Сем. Сорука часть пар. 6078/2 а від Сем. Сорука і Ів. Корчука часть пар. 6078/1, хотя ті всі парцелі мала скарбківська фундація віддати ще перед 17 літами. *«Należy tośe organu wykonawczego oznacza się na 18 kor. 18 h, którą egzekucji po 1/3 części zwrócić mają»,* а тим часом *zarząd dóbr i lasów fundacyi hr. Skarbka w Zabiu* взяв лише від самого Остафія false Юрія Філіпчука 18 к. 95 с. під 5. червня 1900. Суд жабівський дозволив скарбківській фундації під 29. мая 1900 ч. E 447/00II стягнути ще з того Остафія false Юрія Філіпчука коштів 111 к. 96 с. + 14 к. за уложене (1/2 стр. гектографованої) прозьби і 1 к. 50 с. *«należyłość organu wykonawczego»*.

По заложеною книг ґрунтових сprovedжено у Косівське геометрів евід. з других повітів, тож такий «інжнер з дубленов (рудов) бородав» казав Ів. Корчукови, що часть парц. ч. 6078/1 належить до него, хотя скарбківська фундація віддала від него ту парц. ще перед 17 літами!

«Людине» поступуване скарбк. фундації доказуютьби огнем. Оповідав мені Петро Стельбий, що по его дедові Лукенові лишилось 10, сиріт а суд в Жабю декретом дідицтва з 20. мая 1895. ч. 5008 признав цілий снадок на діти. Тимчасом скарбк. фундація при кінці мая 1899. забрала у сиріт часть тої снадки. Гуцул той каже дальше, що процесу з фундацією не провадили «не мали сми і одного терміну в суді». Можливе!! Чи фундагор мав интенцію кривдити сиріт? НІ!! Таж для сиріт заложив фундацію. Сего можуть допускатись тільки нелюдні слуги в его фундації. — Під конєць доноєть мені на-

потверженє «не мали сми і одного терміну в суді», що скарбк. фундація «не питає суду цісарского», вигонить з їх прадідівщини не запозиваючи до суду. Так недавно вигнали правнука Якова Паліпчука — Івана, з позіданя 8 мор., котрі, як свідчать вик. гіп. громади Жабє ч. 2059, є его власністю. Так само відобрали без жадного права ґрунт у Івана Сьотинюка, а Козму Готича, як оповідав мені о. Волянський, парох Криворівні, мають вигнати із хати. Чи вже заряд скарбк. фундації як не хоче слухати сойму, буде вже і без суду ціс. гуцулів прогонювати з їх дідівщини? Сим робить ведмежу пристугу ц. к. судови в Жабю, про котрий, через таку самоволю якогось Wallischa, гуцули говорять: «від 3 років наш суд переїс ся до Wallischa» — а без сего могло би і повинно обійти ся.

(Конєць буде).

Рух в руских товариствах.

Справозданє гімнаст. тов. Сокол, за май і червень 1901.

В місяци маю і червни Старшина Сокола відбула три засіданя, на котрих полагоджено: 1) справу умундурованя членів, 2) зорганізовано вправи після найновіших взорів чеського та польского Сокольства, 3) полагоджено справи адміністраційні і касові.

Брак мундурів давав ся відчувати на кождім кроці. Прийшлось де виступити чи то яко депутат, чи треба було урядити якийсь вечер або й прогульку, мусіло ся поборювати великі трудности, заки кількох умундурованих членів зібрало ся. Щоби сему запобічи, Старшина Сокола вибрала сталу комісію мундурову, котра завяла ся сprovedженєм матері, угодила крайця, взагалі полагодила справу мундурів по думці старшини і членів.

Вправи членські зорганізовано в сій спосіб: Давнійше Старшина Сокола мала 2 або 3 настоятелів вправ, вибраних загальними зборами. Настоятелі ті провадили вправи по черзі, однак не творили «одні судівської організації», не відбували спільних нарад і не постунали після наперед обдуманого пляну. З тої причини і вправи не ішли як слід і не було можна добачити заінтересованя гімнастиком, ані того духа сокольского, яким відзначають ся Соколи иньших народів. — Нова організація впроваджує в житє т. з. «Кружок учительський», котрий на разі складає ся з 6 членів. Кружок той відбуває свої засіданя під проводом делегата Старшини, на котрих укладає порядок вправ і їх роди, визначає з поміж себе настоятелів до вправ для чле-

знаю ся, я до того Дубовеньского зараз зразу не мав великої симпатії. Трубка мені ліпше подобає ся. Тільки чи не має він довгів?

— Він? Таж се наш головний доставчик обойчиків. У него є і свої гроші.

— А то подавай его чим скорше!

Ми вступили на салю. Тут гуляли коломийки. Хлопці в козацких широких строях, здавало ся, плавали по лискучім помості, ішли в присюди, щупака, то знов витинали голубці, млинки, аж серце радувалось, аж кортіло. Я оглянув ся за Трубкою. Він ішов викрутасами, вихлясами, як справдішній гуцул. Тількиж межі гулящими не зміг я завважати Кордульки.

— Де моя донька? — запримітив також о. Александр.

— Не могу єї доглянути ся.

— Хибаж Трубка з нею не гуляє?

Так дійсно і було: Йосиф гуляв з своєю судженою!

— О, на тебе годі спустити ся! — воркнув о. Александр і пішов глядати своєї донечки.

— Слава Богу! подумав я — не так легко стріву ся я нині з тобою і твоею марципанною! — і счез в вирі гулящих.

За коломийкою пішли другі танці, польки, кадрилі, мазури аж до опівночи. Всі бавили ся охочо, а я не лишав ся позаду. В дівчатах можна було перебирати, як в яким цвітнику. Про Кордульку не було часу і згадувати.

В тім окликали аранжери приставок. Всі гості посунули в Ідальню.

— О, тепер біда! — подумав я — тепер о. Александр громом снаде на тебе і на Трубку!

Кордулька его певно ні погою не рушила, насиділа собі цілу закришку до росолу!

Мимо того я досить сьміло вступив до бучету, а коли вже не так дуже сьміл, то з родом певної резигнації. На щастє моє, Ідальня була досить простора, було куди і заховати ся.

О. Александр з Кордулькою сиділи за головним столом по середині комнати. Навкруги них стовпила ся ціла кальянада офіцерів.

— Meine Tochter! — представляв о. Александр марсовим синам свою донечку по черзі: — *tanz ausgezeichnet!*

— *Freut mich sehr!* Schneider, Sommer, Schreiber, Storch! — рекомендовали ся марсові діти по черзі.

— Аляш! — кричав о. Александр на послугу, обнявши ролю господаря. — *Sie trinken? kann ich dienen?*

— *Bitte, bitte, zu dienen!* — розлягали ся голоси.

— Отсе найліпший спосіб — подумав я — найти тансерів для твоеї «сидульки», не потребуєш ні мене, ні Дубовеньского, ні Трубки! Ще вечерю заплати, а відтак постав кілька шампанів: вигуляє ся твоя Кордулька на десять років!

В догадах моїх я не ошиб ся! По винах і шампанях, котрим марсові сини не жаловали таких похвал як: *superbe, magnifique, ausgezeichnet i klassisch*, гуляла Кордулька як на толоці, перелітала з рук до рук, аж відпрошувала ся. Лице єї сияло краскою пивної, груди здвигала ся до вершків Чорногори. О. Александр, видамо, ледви посідав ся з радости, стояв заодно за кріслом своєї одиначки, усьміхав ся і

з триумфом на чолі укладав китаїці, котиліонові, які здобула собі его Кордулька. На мене і Трубку не хотів вже навіть глянути, хоч ми з нашими танцерками нераз пересували ся поїд его очі.

— *Sic transit gloria mundi!* — погадав я. — Пропало обіцяне вино! а все через того Дубовеньского!

О четвертій годній рано закінчив ся бал. Потомлені, поломані, квасні волікли ся ми з Йосифом в холодні мури семинарії. В ушах наших звеніла ще музика, гудів бубен, а в Трубка щеміло до того і серце за утраченим раєм, за любовю...

— Яка тут проза! — замітив Йосиф.

— Не так проза, як *Katzenjammer!*

— Добраніч!

— Добраніч!

Від балю на «громничну» минув вже добрий рік, коли як-раз на перевозі через Сян під Лежайском зїхав ся я з о. Александром. Я був вже тоді женатий і в тім характері представив ся мому давньому знакомому.

— А я також видав мою Кордульку!

— Давно?

— В пущенє.

— За кого?

— За антикарчука.

— Якимже сьвітом?

О. Александр нахилив ся і шепнув мені на ухо: «Мусів єї взяти!»

нів, учеників шкільних, учеників-термінаторів і до ведення боробництва. Користи з такого Кружка учительського є значні, бо показало ся, що в несповна по двомісячнім его істнованю число вправляючих ся членів подвоїло, а на науку боробництва вписало ся 6 членів.

Про справу адміністраційні згадувати не будемо, бо то суть звичайні такі як в кождім товаристві, натомість звернемо увагу нашої суспільности на справу касову, а іменно: За ті два місяці малисьмо приходу 142 К а розходу 161'85 К так, що місяць червень замкнули ми недобором 19'85 К. Ціль товариства Сокіл вельми важна, задача, яку піднялисьмо ся виконати, дуже трудна, але попере те рускої суспільности так під зглядом моральним як і матеріальним майже не значне. Важність і значіне гімнастики зрозуміли вже 2.000 літ перед нами старинні Греки та Римляни, і нинішні всі народи Європи розуміють те, лише, здасть ся нам, ми одині Руськи не розуміємо, чи не хочемо розуміти, що «в сильнім тілі сильний дух».

Если ми днесь відзиваємо ся до рускої суспільности з докором, що она не попрає як слід наших змагань, то робимо се не на те, щоб від суспільности вигорговати якусь милостиню, але пригадуємо єї, що в рядах руского сокілства лежить велика часть з єї обовязків, яку має она сповнити для Неньки Русі-України.

Др. Гукевич, заст. голови. Денис Курішка, справник.

«Союз Боянів».

Десять літ минуло, як у Львові завязало ся співачке товариство «Львівський Боян», котрий поставив собі ціллю плекати і розвивати народну руску музику. За приміром сего товариства завязали ся «Бояни» в більших містах Галичини і Буковини. Та хоч єї всі товариства мали одну ціль, та не мали спільної організації, оставали без тісної злуки. Нагода до сего лучила ся аж сего року, коли «Львівський Боян» святкував 10-літній ювілей свого заснованя.

Дня 29. м. м. у Львові відбув ся з'їзд запрошених делегатів всіх «Боянів». На нарадах явили ся крім виділу «Львівського Бояна» отсі делегати: пп. Омелян Попович і Василь Сімович від «Буковинського Бояна», др. Теоф. Кормош і проф. Ал. Ярема від «Перемиского Бояна», о. Остап Нижанковський і проф. Філ. Колесса від «Стрийського Бояна», пп. Никола Мороз і Евг. Якубович від «Станиславівського Бояна», о. Теодозий Курпак і п. Стеф. Михайлюк від «Коломийського Бояна», пп. Ом. Терлецький і Як. Миколаєвич від «Тернопільського Бояна». З Березані і Теревовлі делегатів не було.

Головою зборів вибрано п. Ом. Поповича, почим проф. Вол. Шухевич в довшим рефераті показав на спільній справі, якімають лучити всі «Бояни» в краю, а іменно: спільний щорічний концерт, видавництво музичних творів і конкурсова комісія, якої задачею було би оцінюванє творів, чи надають ся до друку. Над сими справами застановляв ся Виділ «Львівського Бояна» і прийшов до пересвідчення, що тісна сполука між «Боянами» може і повинна істнувати, але заснованє нового товариства «Союза Боянів» не є ще на часі. При малім числі «Боянів» таке товариство не могло би удержати ся. Референт поставив в тім дусі внесєнє, не заснувати «Союза Боянів», а лише скликувати що року з'їзд всіх «Боянів», а «Львівський Боян» буде виконувати ухвали з'їзду.

Др. Кормош був за тим, аби таке спільне товариство заснувати, бо оно зможе удержати ся з доходів видавництва і з річних вкладок кождого «Бояна». Поставив отже внесєнє, аби вибрати комітет для виготовленя статуту, а коли статут приймуть всі «Бояни», а міністерство затвердить, то комітет має ввести нове товариство в житє.

Над обома внесєнями вивязала ся довга дискусія, почим перейшло внесєнє д-ра Кормоша 10-ма голосами против 4. До комітету, що має виготовити статут «Союза Боянів», виішли: проф. Шухевич, др. Федак, о. Нижанковський, Яр. Вітошинський, Філ. Колесса і О. Людкевич.

З'їзд закінчив ся ухвалою вислати привіт-

ну телеграму М. Лисенкови і подякою «Львівському Боянови» за почви до з'їзду.

НОВИНИ.

— Календар. В п'ятницю гр.-кат. Атаназія, Лукиї; рим.-кат. Вінкентія. — В суботу: гр.-кат. Томи, Маркеліни; рим.-кат. Ілії.

— Репертуар руского народного театру у Львові. В п'ятницю дня 19. с. м. в «Міськім театрі» остатне представленє перед відїздом до Яворова: «Не ходи Гриво на вечерницю», народна штука зі співами і танцями в 5 діях, Александрова.

— Здобутки «компромісу». Зі Стрия доносять нам, що о. Василь Давидяк, парох Гухлі, кандидує зі стрийського повіта на соймового посла.

— Безробітте у Львові покінчило ся вчера. Робітників поділено на партії і одним дано роботу у Львові, а иньших перевезено до робіт при направи залізничних шляхів і гостинців в околиці Львова. Мале число робітників не має ще постійного занятя, але і для сих власти старають ся о роботу.

— До руских порамельок II гімназії в Чернівцях зголосило ся в першім дни записів 45 учеників до вступного іспиту.

— Рускі соціал-демократи організують ся. Оповідь відбула ся у Львові довірочна нарада руских соціал-демократів, на котрій нараджувано ся над заснованєм політичного товариства. Вислідом нарад був вибір комітету, що має зладити статут товариства. До комітету вибрано: Мик. Гацькевича, Ів. Возняка, Ів. Лозницького, С. Вітика, Йос. Сілецького, Ів. Панаса і Йос. Дрипка.

— Оповіденє. Учительський Збір мужескої семінарії учит. у Львові оголошує конкурс на 50 місць в інтернаті, що буде відкритий дня 1. вересня с. р. для учеників семінарії. Місячна оплата вносить 30 К. Ученики, котрі одержують стипендію, платити муть 10 К місячно. Крім того кождий з прийнятих зложить 10 К яко внесєнє в дни вступленя до інтернату і має заосмотрити ся в 1 подушку, 1 коц до накриваня 4 простирала, 4 пошівки на подушку, 6 сорочок, 6 поганиць, 6 пар скарпнток, 4 ручники, 6 хусточок, 2 пари обуви, 2 одяги і плац зимовий. В інтернаті одержуть ученики крім старанного догляду: поміщенє, удержанє, опал, світло і пранє. — Поданя неостемпльовані вносити належить на руки Дирекції муж. семінарії учит. у Львові, ул. Каліча ч. 5, до 30. серпня с. р.

— Придала би ся всюди така ухвала, яку порішила тернопільська міська рада. Щоби зарадити знуцаню над немовлятами, переданими чужим людям на вихованє, міська рада порішала аби кожду дитину перед відданєм на вихованє і що 14 днів по відданю, оглядав міський лікар. Родичі і опікуни, котрі не будуть придержувати ся єї ухвали, підлягати-муть карі 20 К або 2-днєвному арештови.

— Над «Морским Оком» в Татрах, на євній території, о яку воюють Поляки з Мадярами, угорска жандармерія буде дїм для примієнєнєнє свого постерунку. Начальник австрійського постерунку запротестував був проти будови, але одержав приказ, не мішати ся до політики австро-угорської. Таким чином «Морске Око» імо вірно дістане ся Мадярам.

— Іспит зрілости в муж учительській семінарії для приватистів відбув ся в днях 15—18. с. м. під ирководом радника п. Барановського. До іспиту зголосило ся 15 приватистів: з того здав іспит Глоацький Йосиф, 4 одержало поправку, а 10 репробовано на рік.

— Іспит зрілости в школі реальній в Станиславові відбув ся в днях від 3 до 6. липня під ирководом радника Франкого. Свідєцтво зрілости одержали: Меч. Франга, Меч. Гавляковський, Дор. Кравс, Густ. Мазр, Йос. Пеліц, Свєф. Посацький (з відзн.), Стан. Сібавер, Здисл. Сераковський, Едв. Смульський, Алекс. Виняків, Жигм. Бялек (прив.), Ар. Готесман (прив.), Шм. Шенкопер (прив.). Одного ученика репробовано на рік, одного на час необмежений, а сїмом позволено поправити іспит з одного предмету по фєриях.

— Любовна трагедія. Пізнім вечером в неділю розійшла ся в Загребі вість, що редактор антисемітської часописи «Nevatska», Тресіч, замордував в своїм мешканю дуже гарну учительку, Сляву Сердуй. На сю вість товпи людей зібрали ся перед домом Тресіча і вибили всі шиби в цїлій каменіци. Огірченє зібраних черейшло в дикий шал, коли дійсно винесєно закровавлені моцї учительки і відвезєно їх до трупарні. Тресіча увязнено, але ще єї самої ночи випущено его на волю. — Справа цілої події представляє ся так: Тресіч удержував любовні зносини зі Слявою і загнав ся за далеко. В неділю Слява явила ся в его мешканю і жадала, аби він з нею подружив ся. Коли Тресіч на се не пристав, Слява витягнула револьвер і застрілила ся.

Нинішня телеграма доносять, що Тресіча знова увязнено.

— Іспит зрілости в жіночій учительській семінарії в Перемишлі відбув ся в днях від 3. до 11. с. м. До іспиту зголосило ся 55 публичних учениць і 6 приватисток. Здали іспит: Яніна Бараньска, Станислава Боц (з відзн.), Олена Боц, Евгєнія Цєглиньска (з відзн.), Олена Чабак, Ольга Добрянська, Стефанія Добрянська (з відзн.), Кароліна Дроздовска, Бронислава Димницька (з відзн.), Йосифа Ферлейко (з відзн.), Мечислава Фльориньска, Чеслава Гонька, Стефанія Івашкевич, Софія Ясєвицка, Михалипа Кашурска, Антонія Кєндзєрска, Марія Конечко, Ольга Коритовска (з відзн.), Северина Козловска, Ксавєра Косичка (з відзн.), Володислава Левицка, Вероніка Ланццка (з відзн.), Евфрозина Ладика (з відзн.), Марія Левчньска, Максимович, Бронислава Малицка (з відзн.), Ванда Новосельска, Марія Опольска, Амалія Пашиньска, Людвика Польска, Олена Прачиньска, Марія Рась (з відзн.), Вікторія Рончка (з відзн.), Галина Ризєвич, Анна Сліш (з відзн.), Софія Смагала (з відзн.), Амалія Свигальска, Олена Шатиньска (з відзн.), Матильда Шимек, Олена Тарковска, Станислава Тарнавска (з відзн.), Стефанія Тредл, Емілія Трєшновска, Йосифа Урбанович (з відзн.), Володислава Чнядель, Фльорентина Васькевич (з відзн.), Стефанія Винницька (з відзн.), Станислава Владика, Марія Забавска, Софія Ядвіга Загурска, Іванна Жукєвич, Ольга Жураковска (з відзн.), Анольонія з Калужнянких Данєлевич (приват.), Олена Дємбовска (приват.), Олена Людкевич (приват.). Тря публичні учениці і одна приватистка одержали поправку, 2 приватистки відступили.

— Наукова виправа. Австрійські природописці др. Мусіль і др. Мєлїх, яких наукова академія у Відні вислала на дослїди до Арабії, упали в червни жертвою розбишаків. Природописців обдерто до послїдньої сорочки. Вість про напад дійшла аж тепер до Відня карткою, яку др. Мєлїх написав оловцем і вислав післанцем до Єрусалиму.

— Учителки класичної фільольогії в гімназіях в Росії. Російське міністерство просвіти дозволило жєнщинам, що покінчили середні школи, вписувати ся на виклади класичної фільольогії на унієрситєтах, аби в єї спосіб зарадити недостаткови профєсорів в гімназіях. Учителки будуть могли викладати латину і греку у всіх клєсах жіночих гімназій і в нижних клєсах мужеских шкіл середних.

— Ц. к. Дирекція залізниць державних у Львові оповіщує:

З днем 15. липня 1901 знесєно обовязуочий від 1. мая с. р. на шляхах Чортків-Заліцки, Тернопіль-Копичинці-Вигнанка, Скала і Терєсин-Іване пустє східно-галицьких, льокальних залізниць, розклад їзди особових поїздів, а замість того війшов в житє з тим днем новий розклад їзди на тих шляхах. — Заразом змінив ся по части розклад їзди поїздів ч. 4332 і 4356 на шляху Лужани-Заліцки, поїздів ч. 1357, 1358, 1359 і 1360 на шляху Чортків-Густин державної залізниці Хриплин-Густин а також розклад їзди поїзду ч. 3953 льокальної залізниці Дєлятин-Стефанівка. — З причини того нового розкладу їзди наступили також зміни в розкладах поїздів, які відходять зі Львова і Підзамча в напрямі до Копичинєць, Заліцки, Скали, Іваня пустого і т. д.

— Конкурс. В бурї, удержувній «Філію руского товариства педагогічного в Станиславові» знайдє поміщенє в році шкільнім 1901/902. 30 учеників рускої народности, учащаючих до шкіл публичних в Станиславові за місячною оплатою з гори по 16 до 24 корон готівкою. Поданє о прийатє треба внести найдалше до 31. и. ст. липня до виділу «Філії руского товариства педагогічного в Станиславові» на руки п. Маріяна Якимовського, учителя школи виділової в Станиславові, ул. Голуховського, ч. 65. До поданя належить долучати 1) послїдне свідєцтво шкільне, 2) свідєцтво хрєщеня, 3) свідєцтво убожєства, 4) декларацію що-до висоти місячної оплати.

Петєнт має виказати ся, що є членом «Руского товариства педагогічного», або вступити в члені, надсилаючи висєвє 1 кор. і річну вкладку 1 кор. Питомець дістане в бурї мешканє, харч, опал, світло, пранє і належний догляд, натомість мусить мати власне білє відповідне, обуви, одєжу і постіль. На переписку треба долучити до поданя 45 сот. марками почтовами.

Виділ «Філії руского товариства педагогічного в Станиславові». О. І. Порайко, голова; Ем. Кадайска, секретарка.

— Родимці! Памятайте на бурсу «Шкільної Помочи» в Самборі.

Наука, штука, література.

Богословській Вїстникъ. Томъ II. IV. Выпукъ 1901. Зміст: Розправи. Спосіб поступованя Хрїста з Апостолами (Сьвц. А. Полянський). — Право до річи (jus ad rem) і право в річи (jus in re) в праві канонічнім з вглядом на науку Церкви і в отношеню до мірских законів восо-

бенности до зак. австр. з 7. мая 1874. р. П. (Сьвц. В. Романовский). — Епископи Шептицькі IV. (Сьвц. І. Рудович). — *Бібліографія*. (Рецензії і справозданя) D-ris T. Myszkowski, De ratione Litterarum A. T. in cantico Mariae conspiciua dissertatio exegetica. — «Рускій Амвонъ». — Єромонах Арсеній Ч. С. В. В. Сьвятий рікъ. — К. Гавлічек Боровский, Вибір поезій, переклад І. Франка. — *Вісти і замітки*. (Конференція душпатирська олеского деканата. — Вопросы і отвіти з богословія морального, случаї совісти.) Переписка редакції.

Телеграми.

Відень, 18. липня. «Wiener Ztg.» оголошує санкціонований закон в справі часткової зміни організації торговельних і промислових палат.

Берно (мор.), 18. липня. «Lidove Noviny» доносять в Відня, що намісник Чех гр. Куденгове в пізнішій часі має уступити разом з ре-

конструкцією кабінету, до якого він має вступити як міністер внутрішніх справ.

Відень, 18. липня. «N. fr. Presse» уважає вісти що-до гр. Куденгове такими неможливими, що навіть злишно їх дementувати.

Відень, 18. липня. Прибув сюди кравчий маршалок гр. Ст. Бадені.

Петербург, 18. липня. «Новое Время» доносить, що гр. Лев Толстой заневав дуже на свою давню недугу жолудка і лікарі уважають его стан безнадійним.

Преторія, 18. липня. Привезено сюди полонених в Райц членів оранського правительства.

Йоганесбург, 18. липня. Бури розвивають в околиці живу діяльність. Англійські залоги заняті безнастанно воєнними перепалками.

Берлин, 18. липня. «Nordd. Allg. Ztg.» збиває тривожні вісти з Китаю і твердить, що теперішній стан дозволяє надіятися скорого і вдовольного успіха що-до остаточних мирових вислідів.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і всі предмети движими против огневих шкід.

«Дністер» припоручили Преосвящен. Ординарїятї Всеч. Духовенству і вірним всіх трех Впархій.

Фонди гаранційні «Дністра» з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540	кор.	11	сот.	равом 520.406 кор. 65. сот.
Резерва премій	171.942	»	—	»	
Резерва спеціальна	6.000	»	—	»	
Фонд смертальний	30.924	»	54	»	

Тарифи «Дністра» умірновані. Надвижка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту в премії.

«Дністер» виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпременно в присутности Делегата і 2 членів.

Поліси «Дністра» приймають при позичках гіпотечних: Банк кравчий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Сянтані, Городенці, Тереховлі, Заліщиках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечитись тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмн обезпеч. в Кракові; а таких обезпечень через «Дністер» іде часть провізії на рускі публичні добродійні цілі; поліси і квити видає Краківске Товариство рускі.

«Дністер» пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій «Дністра». Агенти заробили вже 274.964 кор. провізії.

Зголошення о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне убігайте ся тільки о агенції «Дністра»

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На житє обезпечайте ся тільки через «Дністера».

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна. Програма від 16. до 31. липня 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

В огороді електрично освітленим.

1) The Grunathos, одинок на суші дамська трупа акробатска (7 пань). 2) ? Tacianu, найбільший феномен сьвіта. 3) The Royal Ranvoll Bioskop, в природній величині плістичні фотографії. 4) Artur de Lipiński, зьвізда веїляких еквілібристів на вежи Айфель. 5) Pertina, акробатична танцерка австральска. 6) Magherjita et Giuseppe Gianato, живі чаруючі образи феноменальні, ефекти сьвітляні і декорації. 7) 3 пані Cetinje, 3-ех панів, чорногорска трупа в своїх народних сьпівах і танцях. 8) The 5 Reyvall's, електричні сьпівачки. 9) The Fr. Marzahn Troupe, з своєю пантоміною.

Що дня о 8. год. вечером велике представлене. В неділю і сьвята два представленя. Що пятниці High Life представлене. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Сезон від 1. червня до кінця вересня

В Микуличині

над трема Прутами
отворив заряд

„Народної Гостинниці“

зі Львова

◆ готель і рестабрацію ◆

в віллі о. Галайчука.

Заряд приймає купелевих гостей на цілий сезон на мешканє, також в цілїм удержанєм. Сезонові домівки в готелі під власним зарядом по 2—3 покої по дуже умірених цінах. Можна винайма-ти і на місяці. Кухня і пивниця у власнім заряді, окрема читальня для гостей, купелі в Пруті о 200 кроків від готелю, прогульки нетомлячі задля догідного положеня місцевости, а залізнична станція о 150 кроків від готелю.

Зголошеня приймає в. Микола Залчківский в Микуличині.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня			6:25	до Станіславова, Підвисокого, Потутор	
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Галапу), Гусятина		1:55	6:30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний	
	6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк		2:08	6:43	» » дв. Підзамче	
	7:45	з Янова			6:35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		8:30	8:40	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина	
	8:00	» » на дв. головний		2:55	9:00	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.	
	8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока			9:15	до Янова	
	8:15	з Сокаля, Рави рускої			9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.	
1:35	8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина			9:42	» » дв. гол.	
	11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора			10:20	до Сокаля, Белця, Рави рускої і Любачова	
	11:55	зі Станіславова (Керемезе, Потутор)		2:40	10:25	до Чернівців,	
	12:55	з Янова			1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята	
	1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.			2:15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і сьвята	
	3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.			3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
	4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия			3:15	до Янова шоденно від 16. мая до 30. вер.	
2:20	5:11	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підз.			3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.	
2:35	5:35	з Кракова » » на дв. голов.			3:30	до Рашева, Хирова, Любачова	
	5:50	з Кракова » » на дв. голов.					
1:45	5:40	з Чернівців, Іцкан					
	6:00	з Сокаля, Белця і Любачова					
НІЧ							
	7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)		12:45	6:10	до Станіславова	
	8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.			6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)	
	9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. шоденно			6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.	
	9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)				а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 шоденно	
3:29	9:50	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова			6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова	
12:15	9:40	з Чернівців, Букарешту,			7:10	до Тернополя, Бродів двої-ль головний	
	10:20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша			7:32	дворець Підзамче	
	10:20	з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підз.			7:25	до Сокаля і Рави рускої	
	10:02	» » на дв. голов.			7:52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)	
	3:12	з Підволочиск Ковчинськ на дв. Підзамче			9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня	
	3:35	» » на дворець головний		2:51	10:30	до Чернівців і Іцкан	
					11:00	до Кракова, Відня, Варшави	
					11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний	
					11:32	» » дв. Підз.	
					4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора	
					4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод	

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейскій рівнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенція часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Галсманна ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і величїнші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне п. к. залізниць державних (ул. Краснїх ч. 5. в подвірю, сходи II., двері ч. 52) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і вишлачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перехованя папери вартїстні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подїбно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касї панцїрній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійшї заряджець.

Принїси дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.